

[Skræppenborg-Nielsen.]

derede imod, at deres navne i sidste ende havnede i de hemmelige efterretningstjenesters kartoteker, blev afkontrolleret eller i det hele taget blev kigget efter af disse eller af deres meddelere.

Det frygtforhold, der her er tale om, er baggrunden for det spørgsmål, jeg i dag har tilladt mig at stille den højtærede indenrigsminister. Det skal ingen hemmelighed være, at jeg, når dette er sagt, efterlyser et klart svar fra den højtærede indenrigsminister og naturligvis helst et svar, der går ud på, at folk, at vælgere, ingen sinde behøver at nære den frygt, der her er tale om.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan besvare det ærede medlems spørgsmål bekræftende: ingen, heller ikke efterretningstjenesterne, har adgang til det materiale, der beror i indenrigsministeriet.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg vil gerne have lov til at takke den højtærede indenrigsminister for svaret. Jeg er fuldt tilfreds. Det var opløftende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Stetter* til økonomiministeren:

„Vil ministeren foranledige en ændring i lov om økonomisk samordning, således at Butikshandelens Fællesråd kan opnå repræsentation i det økonomiske råd?“

Stetter: Loven om økonomisk samordning bygger på den kendsgerning, at den økonomiske udvikling påvirkes af mange forskellige kræfter, og loven hviler endvidere på den tro, at det er muligt at få disse kræfter til at arbejde sammen eller i hvert fald undgå, at de modarbejder hinanden.

Det er ikke mit ønske med mit spørgsmål at åbne en debat om lovens muligheder for at virke efter denne hensigt, men det er mit ønske at pege på, at muligheden for at ramme det tilsigtede bliver større, såfremt vi arbejder os frem til den mest hensigtsmæssige sammensætning af det økonomiske råd. Der findes utallige institutioner, interesse- og erhvervsorganisationer, som har større eller mindre indflydelse på

den økonomiske udvikling, og de kan naturligvis ikke alle blive repræsenteret, hvorfor det er nødvendigt med en begrænsning. På den anden side mener jeg, at de vigtigste organisationer bør have ret til at indstille et medlem, og jeg vil i denne forbindelse pege på Butikshandelens Fællesråd, som hidtil ikke har været repræsenteret, heller ikke indirekte. Fællesrådet omfatter Dansk Textil Union, De danske Handelsforeningers Fælles-Organisation og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, sammenlagt ca. 35.000 butikshandlerne med en omsætning i 1964 på godt 25 milliarder kr.

Fællesrådet repræsenterer med andre ord et stort erhverv, som på mange felter er inde i en brydningstid med store strukturforandringer, og rådet vil i høj grad kunne bidrage til den debat om pris- og avanceudviklingen, som til stadighed føres i det økonomiske råd. Det forekommer mig egentlig ganske meningsløst, at butikshandelen ikke allerede opnåede instillingsret ved lovens tilblivelse. Jeg er opmærksom på lovens § 2, stk. 4, der bemyndiger formandskabet til at lade repræsentanter for ikke-repræsenterede organisationer tiltræde rådet ved behandling af særlige emner, men jeg finder, at en henvisning til denne bestemmelse ikke vil være tilfredsstillende i det omhandlede tilfælde. Jeg mener, at det økonomiske råd bør udvides med en fast repræsentant for Butikshandelens Fællesråd; det er baggrunden og begrundelsen for mit spørgsmål, og jeg afventer med interesse ministerens svar.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Det økonomiske råd har for tiden 23 medlemmer, nemlig de 3 medlemmer af formandskabet, 2 særligt udnævnte økonomisk sagkyndige, 3 repræsentanter for ministerierne og Nationalbanken samt 15 medlemmer, der repræsenterer erhvervenes og arbejdsmarkedets organisationer. Der er herudover mulighed for at udnævne yderligere to særligt økonomisk sagkyndige, så rådets medlemstal som helhed øges til 25, men denne adgang har hidtil ikke været benyttet.

Ved denne sammensætning af rådet, der som bekendt var resultatet af en ret indgående drøftelse i folketingsudvalget, blev der på den ene side lagt vægt på at sikre